

stemmer med den til Sørløvsforslaget stillede Ændring.

86) En nødvendig Overgangsbestemmelse, der ikke kræver til nærmere Forklaring.

87) En saadan Bestemmelse maa vistnok anses for uundgaaelig paa Grund af den Betydning, der med Nødvendighed finder Sted imellem Bestemmelserne i tvende Love om to Sider af den samme Sag.

Udvalgets *M i n d r e t a l* (Dinesen, Gad, Ravn, Scavenius, Lermanfen, Thomsen og Lermoes) er enigt med Flertallet i, at Rigets Forsvar med Nødvendighed kræver en kraftig og tidssvarende Udvikling af vort Søværn, men netop af den Grund kan det paa ingen Maade tiltræde de af Flertallet anbefalede Ændringsforslag, hvoraf flere af de mest indgribende formelig gaa ganske i modsat Retning. Derimod kan Mindretallet i det Hele slutte sig til det af Regjeringen fremlagte Lovforslag, som uden at forlade det ved Loven af 24de April 1868 givne Grundlag har søgt at rette de Mangler, der klæbe ved denne Lov. Som saadanne kunne navnlig fremhæves, at Uddannelsen af Lægsdrullemandskabet og da særlig af Lægsdrullemandsofficererne ikke er tilstrækkelig, og at Antallet af faste Befalingsmænd, navnlig for Officerernes og Artilleriunderofficerernes Bedkommende, ligesom ogsaa Antallet af det faste Maskinpersonale, er for ringe. Med Hensyn til det første af de her berørte Punkter søvnes saaledes i den nu gjældende Lov om Søværnets Ordning Bestemmelser om, naar Gjenindkaldelse af Lægsdrullemandskabet skal ske, og dette har bevirket, at der aldrig har fundet nogen Gjenindkaldelse af dette Mandskab Sted. Men Mindretallet maa være enigt med Regjeringen i, at, naar den første Uddannelse er faa kort, som det er Tilfældet nu, og som det efter Lovforslaget vil vedblive at være for det langt overveiende Antal af Lægsdrullemandskabet, er Gjenindkaldelse nødvendig, for at man kan være nogenlunde sikker paa, at det Lærte ikke er glemt, naar det skal benyttes. At erstatte en saadan Gjenindkaldelse ved en betydelig forøget Indkaldelse, saa at den hele Flaade kunde for Lægsdrullemandskabets Bedkommende bemandedes med et Par Aarganges Mandskab, kan Mindretallet paa ingen Maade erkende for hensigtsmæssigt, da dette dels vilde medføre større Betsøining og tilige forarsage en uundvendig Formindskelse af det Mandskab, som kan indkaldes til Fodfolket. Mindretallet har imidlertid den Anskuelse, at Mandskabet under almindelige Omstændigheder kun bør gjenindkaldes en Gang, men det antager ogsaa i saa Henseende at være i Overensstemmelse med Lovforslaget, da det følger sig forvisset om, at den i Forslagets § 7 forlangte Bemyndigelse til at kunne indkalde 2det Aargangs Lægsdrullemandskab, hvilken Indkaldelse vilde gribe meget forstyrrende ind i den sædvanlige Orden for Døvelserne,

kun vil blive benyttet under meget overordentlige Forhold. Men bortset fra saadanne Tilfælde bestemmer Lovforslaget kun en Gjenindkaldelse, nemlig for Mandskab af 3die Aargang, og hvad Varigheden af denne Gjenindkaldelse angaar, nemlig 30 Dage, maa Mindretallet erkende, at den paa ingen Maade kan være fortere, naar den skal kunne anses som fyldestgjørende.

At den for Reserveoverkonstablerne foreslaaede Uddannelsestid er forøget ikke ubetydeligt i det nærværende Lovforslag, maa Mindretallet fuldstændig billige.

Om Forøgelsen af Flaadens faste Befalingsmænd og Maskinpersonale, hvis Anvendelse i Tilfælde af Krigsberebtskab er angiven i de Lovforslagets ledsagende Bilag, angaar, da maa Mindretallet erkende, at denne Forøgelse er nødvendig i den foreslaaede Udstrækning, naar det skal kunne ventes, at Flaaden ved en Krigs Udbrud skal have den fornødne Kampdygtighed.

Det har ogsaa været anset som en Mangel ved den nu gjældende Lov om Søværnets Ordning, at den altsedes ikke indeholder nogen Bestemmelse om Flaadens Størrelse. I Erkendelse heraf er en saadan Bestemmelse bleven oplagt i de forskellige Lovforslag om Søværnets Ordning, som i de senere Aar have været fremlagte af Regjeringen; men da det under den nuværende hurtige Udvikling af alle Forhold, der vedrøre Krigsstibes Bygning og Uermering, neppe vilde være rigtigt ved Lov at foreslaa en egentlig bestemt Flaadeplan, har denne Bestemmelse, navnlig i det nu foreliggende og i det i forrige Samling indbragte Lovforslag, været fremsat i temmelig ubestemt Udtryk, idet der i disse Lovforslags § 2 kun er sagt herom, at Flaaden skal bestaa af 12 større og et passende Antal mindre Skibe. Mindretallet, der forøvrigt ikke tror, at det under de nuværende Forhold vilde være rigtigt ved Lov at binde Flaadens Udvikling paa en bestemt Maade, end det vil ske ved den nævnte Paragraf, kan derfor ikke tillægge denne nogen meget stor Betydning. Da imidlertid den deri givne Bestemmelse, saaledes som den nærmere er forklaret i Bemærkningerne til det i forrige Samling indbragte Lovforslag om Søværnets Ordning, hvorefter der ved større Skibe skal forstaaes dels Pandserflibe og dels upandsrede Fregatter eller store Korvetter, ogsaa efter Mindretallets Formening giver en passende Norm for den Styrelse, hvortil det — for saa vidt ikke helt ny, uforudsete Omvæltninger skulde finde Sted paa Søkrigsmateriellets Omraade — vil være passende at bringe Flaaden, og da Hensigtsmæssigheden af i store Træk at have et Grundlag for Flaadens Udvikling, dog ikke kan bestrides, saa antager Mindretallet det for rigtigt at bibeholde Paragrafen om Flaadens Størrelse uforandret.

Nogle Medlemmer af Mindretallet anse det for en rigtig Tanke at oprette en teknisk Afdeling